

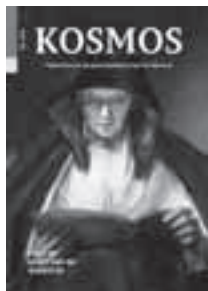
06 / 2021

KOSMOS

Tijdschrift over de geesteswetenschap van Martinus

**Door de
poort van de
dood (1-2)**

Inhoud

Door de poort van de dood (1)

3

Door de poort van de dood (2)

17

Colofon

KOSMOS – Tijdschrift over de geesteswetenschap van Martinus

Versijnt 4 keer per jaar

Jaargang 48 – 06 / 2021

© 2021 Martinus Instituut, Kopenhagen, Denemarken

Een uitgave van

Stichting Martinus Centrum

Bautersemstraat 42

2518 PC Den Haag

tel. (070) 383 11 48 of (0570) 600 447

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

www.martinus.dk/hl

Prijs voor 4 nummers per jaar € 20,00

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

IBAN: NL17 INGB 0002 6646 92

BIC: INGBNL2A

Redactie

Andreas Stroobant, Den Haag

(m.m.v. Gerard Oude Groen)

Layout

Jan de With, Asperen

Druk

Happy Copy, Kopieer- & Printservice, Den Haag

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

Informatie over het werk van Martinus

Het tijdschrift KOSMOS wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890-1981), dat met zijn geesteswetenschappelijke analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: het Derde Testament. Het werd geschreven voor

mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

DOOR DE POORT VAN DE DOOD (1)

HET PARADIJS

**We gaan allemaal dood, maar
alleen de ingewijde weet wat
het wil zeggen om te sterven.**

Martinus

---

1. We gaan allemaal dood, maar alleen de ingewijde weet wat het wil zeggen om te sterven en weet dat de dood niets anders is dan een bevrijding uit de fysieke materie en daarmee een poort naar een geheel nieuwe bestaansvorm waar men in gedachten in plaats van in materie leeft

Mijn lezing vandaag gaat over het stervensproces of dat wat we in het dagelijks taalgebruik de ‘dood’ noemen. Tot een van de belangrijkste feiten die de aardemens op het fysieke vlak beleeft, behoort het feit dat we zullen sterven. Iedereen gaat dood, maar lang niet iedereen weet wat het wil zeggen om te sterven. Alleen ingewijden weten dat de dood geen wegvagen van het leven is zoals het er vanuit het fysieke vlak lijkt uit te zien. Zo’n wezen weet dat de dood niets anders is dan een toestand waarin het individu van de fysieke materie en daarmee van zijn fysieke lichaam bevrijd is en ertoe overgaat om door zijn gedachten en daarmee door zijn voorstellingsvermogen gedragen te worden.

2. Er bestaat geen logische basis voor om aan te nemen dat alle ervaringen die een individu gedurende een aardeleven heeft opgedaan zullen wegteren of vergaan net zoals het aardeleven. Integendeel, deze ervaringen zijn juist het doel en daarom bestaan het organisme en de fysieke incarnatie

Door het fysieke bestaan heel precies te bestuderen kun je zien dat het in feite enkel en alleen een training of ontwikkeling is om je door je mentaliteit of denkvermogen te kunnen laten dragen. Wat wij het leven noemen is namelijk hetzelfde als bewustzijn. Bewustzijn is op zijn beurt een gedachtenfunctie, het scheppen van kennis of ervaringen. Waartoe al die lijdenservaringen en moeilijkheden, die vele ongelukken en al dat verdriet, de vele duistere toestanden met hon-

ger, gebrek en ziekte als het doel niet de ervarings- of mentaliteits-toestand was waarin ze de mensen brengen. De mensen worden door het opdoen van ervaringen immers geen kleine en primitieve naïeve wezens. Integendeel, de lotssituaties met het grootste lijden geven de mensen het hoogste licht, het grootste begrip van de duisternis of van het lijden en daarmee de grootste veredeling van hun bewustzijn. Het is waar dat we zien dat alle levende wezens schijnbaar sterven en dat hun lijk afgebroken wordt en vergaat, maar het zou dwaas zijn om te geloven dat alle ervaringen die het levende iets in het organisme tijdens zijn fysieke aardeleven heeft opgedaan samen met het lijk afgebroken zouden worden of vergaan. Een dergelijke zinloze toestand zullen we nooit ofte nimmer in de overige processen van de natuur zien en er is ook geen enkele wetenschappelijke of logische basis voor om aan te nemen dat zo'n afbraak of vernietiging de zin van het leven is.

3. Wanneer we in onze herinneringen leven, hebben we geen aandacht voor of zijn we afwezig op het fysieke vlak. Deze ogenblikken in de herinnerings- of gedachtenwereld zijn doodsmomenten op het fysieke vlak

Zoals ik eerder heb gezegd, kunnen we in ons eigen dagelijks leven veel situaties waarnemen waarin we ons gedurende enkele seconden al in dezelfde toestand bevinden als wanneer we dood zijn. Dat gebeurt wanneer we bijvoorbeeld door herinneringen geboeid worden. We zitten misschien gemakkelijk in een leunstoel en staren voor ons uit, maar we zien helemaal niets op het fysieke vlak, omdat we voor honderd procent in beslag genomen worden door de herinneringen die op dat moment door ons dagbewustzijn heen gaan. Zolang deze behaaglijke situatie voortduurt, is ons ik uitsluitend bezig met de details en de wereld van de herinneringen met hun opmontering of verduistering van onze ziel. Deze beleving is een geestelijke beleving.

Lezende oude vrouw
(1655), Rembrandt van
Rijn (1606-1669)

Herinneringen zijn namelijk niet iets wat zich op het fysieke vlak bevindt. Het zijn specifiek gevormde stralen of golven in straalvorm oftewel geestelijke materie en ze kunnen in de fysieke wereld opgeroepen worden met behulp van specifieke centra in de fysieke hersenen. Maar ze kunnen niet gezien of beleefd worden met de uitwendige fysieke zintuigen, ze kunnen niet met de fysieke ogen worden gezien en niet met de fysieke oren worden gehoord. Ze blijven daarom altijd een voor het individu zelf innerlijke, intieme beleving. Telkens wanneer we sterk in beslag genomen zijn door een herinneringsbeleving zijn we in dezelfde seconden overeenkomstig minder in beslag genomen door de fysieke wereld. In de mate waarin de herinneringen onze aandacht opeisen, hebben we dus geen aandacht of zijn we op het wakkere fysieke vlak 'dood'. Er kunnen veel dingen om ons heen gebeuren maar we zien of horen het niet.

4. Hoe we al op het fysieke vlak neigen naar belevingen waarbij de fysieke zintuigen het liefst in rust verkeren, anders zijn ze direct storend of hinderlijk. Tijdens deze belevingsmomenten waarbij deze neigingen het bewustzijn overheersen, is het een beleving buiten de fysieke waarneming om

Alle mensen kennen ogenblikken waarin ze in hun herinneringswereld verblijven. Voor sommige mensen kan dit verblijf in hun herinneringswereld een onbeschrijfelijk ontroerende beleving zijn – een beleving die hen soms zelfs in extase kan brengen, hen een vreugde en inspiratie kan geven die beslist niet onderdoet voor de uiterlijke fysieke beleving. Een buitengewoon aangename beleving is het stilstaan bij de goede herinneringen in situaties waarin het uiterlijke fysieke lot hard en hevig was met ziekte en verdriet. Hoeveel volwassenen hebben niet in weemoed stilgestaan bij herinneringen uit hun kindertijd, wanneer ze vanuit het geboortehuis en de liefdevolle

ouders in de bittere en koude stormen van het leven terecht gekomen zijn. Wat is heimwee? Is dat niet ook een tocht in een wereld waartoe men op het fysieke vlak geen toegang meer heeft? Gelukkig degene die goede herinneringen heeft om kracht uit te putten. Goede herinneringen zijn de afspiegeling van een geestelijke of psychische wereld van liefde en levensvreugde op het fysieke vlak.

De herinneringswereld kan feitelijk ook een tocht door de hel zijn. Wat is gewetenswroeging anders dan een tocht door het vagevuur? Wie een moord gepleegd heeft en nu nergens vrede in zijn ziel kan vinden, omdat hij zijn dode slachtoffer het fysieke leven waarvan hij hem beroofd heeft niet kan teruggeven, en op de vlucht is in de duistere labyrinten en modderpoelen van de hel. Kan zo iemand niet juist zo op de duistere herinneringen geconcentreerd zijn dat hij helemaal geen aandacht heeft voor de fysieke wereld, er totaal onverschillig tegenover staat en daarom soms volledig te gronde gaat en zelfmoord pleegt? In de mate waarin een mens zo op zijn goede of slechte herinneringen geconcentreerd is, is hij op die momenten op het fysieke vlak dood.

Maar niet alleen in de herinneringen kunnen de wezens in de geestelijke wereld dwalen. Iemand kan ook in gedachten sterk in beslag genomen zijn door een idee, een uitvinding, het vinden van een nieuwe manier van inkomsten genereren, de schepping van een kunstwerk, een beeldhouwwerk, een toneelstuk, een gedicht, een roman of een sprookje. Zolang hij in gedachten geconcentreerd is op de vormgeving van dit idee en er door in beslag genomen wordt, wil hij niet graag door iemand of iets uit de uiterlijke fysieke wereld lastig gevallen worden. Hij wil met rust gelaten worden. Het is in feite een toestand waarin hij van de uiterlijke fysieke wereld bevrijd wil zijn, ja, hij bevindt zich in een toestand waarin de invloeden vanuit de uiterlijke wereld storend zijn, een soort vervelende ontwakingsdie de droomwereld of geestelijke belevingstoestand verstoort die het genoemde vormgeven of scheppen is.

Zoals we hier zien, zijn er op het fysieke vlak al een hele reeks trainingen om in een toestand te kunnen beleven waarin de invloeden of reacties van de fysieke zintuigen een last zijn. We hebben hiermee in ons wakkere fysieke bestaan een belevingstoestand die volmaakt kan zijn als we de uiterlijke fysieke invloeden op onze fysieke zintuigen geheel kunnen stopzetten, een belevingstoestand die bij voorkeur moet plaatsvinden met gesloten fysieke ogen en oren, kortom met rust of stilte voor alle fysieke zintuigen, zodat op die bepaalde momenten geen enkele uiterlijke beleving binnen kan komen. Maar niet alleen met de uiterlijke fysieke zintuigen in rust beleven we buiten de fysieke waarneming om. We kunnen ook denken, dat wil zeggen geestelijk beleven, tegelijk met onze fysieke bezigheid. Ons dagelijkse beroep kan zo'n gewoonte zijn dat het op ruime schaal een automatische functie geworden is en dan uitgeoefend kan worden zonder dat dit een noemenswaardige last of belasting voor het denken is. Iemand kan dan zijn werk doen en tegelijkertijd aan veel andere dingen denken.

5. Dromen zijn brokstukken van een geestelijke beleving die ons Ik kan hebben in een situatie waarin ons fysieke lichaam slaapt of niet in functie is

Denken is het beleven van beelden en voorstellingen die zowel vreugde als verdriet kunnen geven. De mensen lopen zodoende dagelijks rond en bevinden zich tot op zekere hoogte in een bestaan dat het beste beleefd kan worden als de fysieke zintuigen in rust zijn en er geen noemenswaardige uiterlijke, fysieke belevingen zijn. Deze belevingstoestand is een verschijnsel dat niet kan ophouden met het verlies van het fysieke organisme, het is zelfs een beleving die eigenlijk veel sterker en nog meer een absolute werkelijkheid wordt.

Deze zelfde belevingstoestand treedt ook op in de vorm die wij

dromen noemen. Hierbij zijn de belevingen nog volmaakter, omdat het fysieke organisme in rust verkeert of slaapt, ofschoon deze slaap niet helemaal normaal geweest is. Dat we dromen is namelijk aan een abnormale slaap toe te schrijven. Dromen betekent niets anders dan dat we een groter of kleiner stuk van een geestelijke beleving naar de fysieke hersenen of naar ons wakkere fysieke dagbewustzijn overgebracht hebben. Dat wil zeggen dat tijdens onze slaap ons ik zich voortdurend in een belevingstoestand bevindt, waarvan we in onze wakkere fysieke toestand niets merken wanneer de slaap niet verstoord wordt door bijvoorbeeld buikpijn of een andere fysieke ziekte of een ongelukkig fysiek leven, waardoor we in angst voor het een of ander leven. Dat kan bijvoorbeeld een financiële strop zijn, het kan de vervolging door de een of andere vijand zijn, het kan een ongelukkige liefde zijn of andere ongelukkige fysieke situaties die de fysieke zenuwen meer of minder beschadigd hebben en daardoor de nachtrust meer of minder verstoren. Door die onnatuurlijke of in brokstukken verdeelde nachtrust gaat het levende wezen dromen. Dat wil zeggen dat met de abnormale omschakeling van een fysiek bestaan naar een geestelijk bestaan en van een geestelijk bestaan naar een fysiek bestaan of dagbewustzijn de herinneringsstructuur niet naar behoren functioneert. Tijdens deze abnormale situaties kan een aantal herinneringen vanuit de geestelijke belevingstoestand doorglippen naar de wakkere fysieke toestand en deze herinneringen noemen we dan dromen.

6. Waarom de mensen geloven dat ze tijdens hun slaap bewusteloos zijn

Over het algemeen gaan we er niet van uit dat deze dromen werkelijke belevingen zijn. Maar deze belevingen zijn beslist net zo werkelijk als de fysieke. Omdat ze alleen tijdens een abnormale slaap naar het wak-

kere dagbewustzijn worden overgebracht, blijkt hier werkelijk uit, dat we een dergelijke toestand beleven wanneer we slapen, ook al kunnen we er ons helemaal niets van herinneren. Omdat een herinnering niet op een normale manier van de geestelijke beleving naar het wakkere dagbewustzijn overgebracht kan worden met uitzondering van zulke speciale gelegenheden, is de algemene opvatting hierover dat we tijdens onze slaap bewusteloos zijn.

7. Waarom de mensen zich tijdens het wakkere dagbewustzijn hun geestelijke bestaan dat ze tijdens de slaap beleven (de kosmische dood) en de consequenties ervan niet kunnen herinneren

Dat de mensen tijdens hun slaap bewusteloos zouden zijn, is helemaal niet het geval. Terwijl ons fysieke lichaam slaapt, verrichten we een enorme activiteit in de geestelijke wereld. Deze geestelijke activiteit kan juist volmaakt en ongestoord worden als we goed slapen. Slecht slapen verwoest namelijk zowel het fysieke als het geestelijke bestaan voor de mens. Nu is de grote vraag voor velen, waarom we ons het geestelijke bestaan dat we 's nachts beleven niet kunnen herinneren? Dat komt heel eenvoudig omdat ons herinneringsvermogen een gedegenereerd vermogen is. Het bevindt zich heel dicht bij zijn latente stadium in zijn kringloop. De mensen kunnen zich immers hun vorige levens ook niet herinneren. Maar die hebben desondanks wel bestaan. Ze kunnen zich ook de eerste jaren van hun huidige aardeleven niet herinneren en toch zijn die een levend feit. Het ontbreken van herinneringen aan een geestelijke belevingstoestand bewijst daarom niet dat we deze toestand niet doormaken. Waarom is deze belevingstoestand dan gedegenereerd of verdwenen? Ja, ligt hier niet juist een vervulling van het eten van de boom der kennis aan ten grondslag? Heet het niet dat degene die van de boom der kennis eet, dat wil zeggen die druk in de weer ging met het aanbidden van de materie of het

---

Vanitas I, Battisto Franco
(1510-1561)

geschapene in plaats van de schepper, de dood zou sterven? Waarom hebben de mensen geen kosmisch bewustzijn? Is dat niet juist omdat ze als 'Adam' en 'Eva' de geestelijke wereld verlaten hebben door zich in toenemende mate op de fysieke verschijnselen te concentreren, totdat ze de genialiteit bereikten waarmee ze vandaag de dag de materie of de elementen kunnen beheersen? Ze hebben met de allesoverheersende concentratie op het verkrijgen van de heerschappij over de materie deze heerschappij verkregen, maar de heerschappij over hun geest verloren. Ze hebben zelfs de kennis over deze geest of psyche geheel verloren en ontkennen het bestaan ervan totaal. Ze ontkennen zodoende hun eigen kosmische bestaan. Meer dood kan een wezen niet worden. De wezens kunnen namelijk hun bestaan niet uitwissen, ook al kunnen ze de kennis over dit bestaan uitwissen. Daarom geloven ze dat ze staan of vallen met de materie, met hun fysieke organisme. Ze geloven dat ze tijdens de slaap bewusteloos zijn en geloven dat ze na de ondergang van hun fysieke lichaam ophouden te bestaan.

8. De dood is de ingang tot een bestaan of belevingsvorm die het individu al had vóór, tijdens en na zijn fysieke geboorte

Deze beleving van één met het geschapene oftewel één met de materie te zijn, zou niet mogelijk zijn als het kringloopprincipe het herinneringsvermogen van het wezen niet veranderde en onderhevig liet zijn aan het seizoensprincipe. Het herinneringsvermogen van de wezens is nu gelijk aan het winterprincipe. Het bevindt zich in het latente stadium en zal weer naar zijn lente- en zomerstadium gaan en daarmee in overeenkomstige mate het individu bewust maken van zijn kosmische herkomst in de vorm van het één zijn met de Godheid en daarmee het identiek zijn met de eeuwigheid en met het heer en meester zijn over tijd en ruimte. De dood is daardoor geen ingang naar een bewusteloze toestand of een uitwissing. Het is daarentegen de ingang tot een belevingstoestand, zonder welke de fysieke helemaal geen belevingstoestand zou kunnen worden en die het individu had voordat het in de fysieke wereld geboren werd, die het tijdens de fysieke toestand had en die het zal blijven hebben nadat deze toestand is opgehouden.

9. De poort van de dood is een combinatie van vier hoofdpijlen: een voor de dood van een kind, een voor de dood van een jongeling, een voor de dood van een volwassene en een voor de dood van een bejaarde

Nu rest ons nog om stil te staan bij het eigenlijke proces dat het fysieke organisme losmaakt van de geest en van het Ik van het individu. Deze scheiding wordt de dood genoemd, maar het is geen dood. Het is niets anders dan een geestelijke geboorte. Het leven bestaat in dit deel van de kosmische spiraalkringloop, waarin wij ons bevinden, uit een fysieke geboorte en een geestelijke geboorte. De fysieke geboorte kennen de wezens, omdat ze die hier met hun fysieke zin-

tuigen kunnen waarnemen; de geestelijke geboorte kennen ze niet, omdat ze die met hun fysieke zintuigen niet kunnen waarnemen. Alleen ingewijden die hun vermogen voor wakkere dagbewustzijnsbelevingen kunnen uitbreiden om met een wakker fysiek dagbewustzijn de dood te kunnen beleven, zijn zich van de structuur en de missie van de dood bewust. Vanuit deze kosmische beleving van de dood kan erover gezegd worden dat het een grote poort is naar een andere levens- of bestaansvorm. Door deze poort zullen alle fysieke wezens heen gaan. Niemand ontkomt daar aan. De poort van de dood is echter niet zo'n eenvoudig deurtje. Het is een grote combinatie van vier deuren die naar een aantal verschillende mentale of geestelijke werelden of sferen leiden. Nergens krijgen we zo'n overweldigende bevestiging van de woorden van Jezus 'In het huis van mijn Vader zijn vele woningen' als juist met betrekking tot de poort van de dood. Er is eerst een heel grote hoofdingang. Daarin bevinden zich vier kleinere poorten. Er is een poort of ingang voor degenen die als kind in de fysieke wereld sterven, en die poort noem ik de kinderpoort. Dan is er een poort voor de wezens die in de lente van hun jeugd sterven. Die wil ik de jeugdpoort noemen. Vervolgens is er de poort voor degenen die tijdens hun volwassenheid sterven. Die noem ik de volwassenenpoort. En ten slotte is er de poort voor degenen die een natuurlijke dood sterven door ouderdom die we de ouderdomspoort kunnen noemen. Vanaf deze vier poorten leiden er van hier voor eenieder doorgangen naar verschillende sferen en zones waar de verschillende wezens gezien hun specifieke mentale toestand, hun karakter, begaafdheid en liefdesvermogen naartoe geleid worden.

10. De natuurlijke dood oftewel de doorgang door de ouderdomspoort

De ouderdomspoort is bedoeld voor alle wezens die hun fysieke leven

volledig geleefd hebben en een leeftijd hebben bereikt waardoor ze der dagen zat geworden zijn en rijp zijn voor het geestelijke bestaan. Maar binnen deze poort zijn er verschillende doorgangen elk naar de specifieke sfeer die bij deze of gene past die door de poort zal gaan. We nemen een oud iemand die geen gewetenswroeging heeft en die trouw geweest is aan degenen met wie hij verbonden was, die door zijn religieuze talent een intieme relatie met God gehad heeft die hem door alle labyrinten en moeilijke uren van het leven heeft kunnen dragen en hem heeft kunnen sterken. Zo'n wezen heeft dus een innerlijke vrede in zijn ziel en moe van het fysieke bestaan kijkt het met vreugde uit naar de dag dat het de gelegenheid krijgt om van zijn aardse, broze lichaam bevrijd te worden. En op een mooie nacht nadat het zoals gewoonlijk na zijn gedachte aan God in slaap gevallen is, staat het voor de poort. Het gaat nu de wonderbaarlijkste dingen beleven. Als het de volgende morgen weer op het fysieke vlak zou ontwaken en zich de beleving zou kunnen herinneren, zou het zeggen dat het een heerlijke droom had gehad. Maar nu gebeurt het dat het wezen niet meer op het fysieke vlak zal ontwaken. Even nadat het in slaap gevallen is, begint er voor het wezen zelf een onmerkbaar proces dat de verbinding met zijn fysieke lichaam verbreekt en zijn hartfunctie en de levensfuncties stoppen. De bekende bleekheid van de dood treedt in. Als er een wakker fysiek wezen aanwezig was geweest, zou slechts een korte zucht en een korte zwakke stuip trekking tonen dat het betreffende wezen nu zijn aardse omhulsel verlaten had.

Voor de zogenaamde dode zelf is het een beleving van verheven goddelijkheid. Het beleeft plotseling een tot dan toe ongekend bevrijde toestand. Het ziet een stralende poort, die het al vele malen eerder gezien heeft tijdens het geestelijke bestaan gedurende de slaap. Maar het heeft er nooit heel dicht bij kunnen komen, het is steeds op een afstand geweest. Maar het heeft wel kunnen zien hoe de poort door onzichtbare krachten opening voor andere wezens die bevrijd waren van de verbinding met hun fysieke lichaam en er daarom door-

heen konden. Bij die gelegenheden had het als het ware vaag kunnen zien hoe vanuit de geopende poort degenen die er nu doorheen zouden gaan, een sterke lichtstroom tegemoet straalde. Maar nu was het werkelijkheid geworden, nu was de weg vrij, nu was het zelf het voorwerp voor deze stralende lichtoverloed. Sterk lichtende en stralende gestalten schitterden, fonkelden en straalden rondom hem, er waren wezens die hem naar de stralende poort droegen. Zelf verscheen het nu in een nieuw, stralend en jeugdig lichaam, dat schitterde, straalde en fonkelde als met een glans van parelmoer. Alle kleuren van de hemel, alle kleuren van morgen- en avondrood fonkelden en schitterden in de kleding van de engelen.

Toen het wezen zich stukje bij beetje steeds meer bewust werd, zag het dat de stralende gestalten aanvoelden als intieme vrienden uit vele reïncarnaties. Heerlijke muziek en de wonderbaarlijkste, prachtige terreinen en landschappen werden nu zichtbaar voorbij de poort. Het zag enorme parken met de wonderlijkste plantensoorten, merkwaardige bomen en vogels die schitterden, straalden en fonkelden en van wie de lofzang naar de wolken zich vermengde met de muziek van de wonderbaarlijke sferen van de heerscharen van lichtengelen die overal louter in het vuur, de vlammen en de kleuren van de liefde leefden en fonkelden en dit alles naar elkaar uitstraalden. Het oude overleden wezen van het fysieke vlak bestaat nu niet meer. Een stralende beschermengel is ingewijd, is door de poort van de dood gegaan, is opgestaan in het werkelijke leven en ziet zijn mooiste verwachtingen werkelijkheid worden. Alles wat het vroeger slechts als fantasie kon beleven, is hier een levende werkelijkheid geworden. Zijn mooiste verwachtingen en dromen zijn hier in vervulling gegaan. Deze gehele openbaring is nog maar de poort van de dood. Het was een inwijding in een fantastisch leven in de sferen van het licht. Vanaf deze poort ligt nu een lange weg vóór hem die hem door hogere goddelijke werelden zal voeren om hem vandaar weer te leiden naar een fysieke geboorte in de verre verte.

DOOR DE POORT VAN DE DOOD (2)

HET VAGEVUUR

**Wat wij de dood noemen is
geen dood, maar een ver-
vanging van het fysieke
organisme.**

---

1. Het vervangbare en het onvervangbare

Zoals ik in mijn komische analyses verklaard heb, is wat wij de dood noemen geen dood, maar een vervanging van het fysieke organisme. Al in ons fysieke bestaan kunnen we zien dat het levende wezen iets meer is dan louter vlees en bloed, huid en bot. Het is ook mentaliteit, bewustzijn of psyche. Deze psyche uit zich door middel van gedachten, verlangen en wil. Deze psyche gaat zelfs zo overheersen dat de zuiver fysieke verschijnselen van het levende wezen geheel secundair worden. We hebben daarom geen handen ten behoeve van de handen of voeten ten behoeve van de voeten en we hebben ook geen gezicht, gehoor, geur en smaak alleen ten behoeve van deze speciale zintuigen. Ze bestaan alleen maar om een hoger doel te scheppen of te dienen, namelijk om gedachten, kennis en scheppingsvermogen voort te brengen. Het laatste bestaat bovendien ook niet ten behoeve van het scheppingsvermogen. Het is er om behagen of onbehagen te scheppen. Dit zijn de twee contrasten zonder welke het leven onmogelijk beleefd kan worden. Daaruit blijkt dat alle levende wezens bestaan uit 'iets' wat het leven beleefd. De materie en de waarneming van materie is dus niet de absolute kern van het leven. Dat is het 'iets' voor wie het leven bestaat, het 'iets' wat het leven schept en beleefd. Hiermee kan het een theoretisch feit worden dat de werkelijke structuur van het levende wezen bestaat uit iets wat boven het leven verheven is – en dat daarom eeuwig moet zijn – en uit iets wat tijdelijk of vergankelijk, dat wil zeggen vervangbaar, is.

Als het levende wezen nu bestaat uit het vervangbare en het permanente of eeuwige, is het natuurlijk dwaas als de wezens die het moderne intellectuele stadium van de aardemans bereikt hebben, dat wil zeggen uitgerust zijn met het vermogen om dit feit te begrijpen, ondanks dat toch op geen enkele manier hun intelligentie of concentratievermogen willen richten op de studie van hun diepste en hoogste identiteit. Het is zonneklaar dat de levensbeleving van zo'n wezen

een onvolmaakte of valse beleving van zichzelf wordt. Een mens zal in het dagelijks leven onvermijdelijk anders handelen als hij zuiver verstandelijk gezien helder en duidelijk aanneemt dat zijn werkelijke Zelf boven vervanging verheven is, dat het iets eeuwigs is, zelfs dat het het absolute vaste punt is achter alle verschijnselen in het leven, dan wanneer hij slachtoffer is van het bijgeloof dat het enkel en alleen uit iets vergankelijks of uit iets vervangbaars bestaat.

2. Het geloof in de dood en de hieruit voortvloeiende doodsangst, hel en godenschemering

Omdat alle fysieke wezens vroeg of laat geconfronteerd zullen worden met de grote, algehele vervanging van hun organisme die we de dood noemen, wordt het daarom heel belangrijk welke instelling iemand bij voorbaat heeft ten opzichte van deze vervanging, want vanwege het eeuwige of onvervangbare waaruit het levende wezen bestaat, zal hij die vervanging immers overleven. Als hij nu gelooft dat het een vernietiging van zijn bestaan is, dat dit het ophouden van zijn leven betekent, creëert dat een onnatuurlijke of valse beleving van het leven. Deze valse levensbeleving bestaat uit datgene wat we doodsangst noemen. Deze doodsangst berust op een ingebeeelde of bedachte tegenstelling tot het leven, hoewel het nooit in der eeuwigheid gebeurd is of zal gaan gebeuren dat enig wezen een absolute dood of vernietiging beleefd heeft. Zolang de doodsangst bestaat, zal er een ingebeeelde levensbeleving bestaan. Deze ingebeeelde levensbeleving is de dood waarvan God heeft voorspeld dat die het gevolg zou zijn van het eten van de boom der kennis. Er staat immers geschreven dat degene die van de boom der kennis zou eten, de dood zou sterven (Gen. 2:17). Omdat deze ingebeeelde levensopvatting culmineert in de aardse materiële wetenschap, is het niet zo vreemd dat de aardemensheid zich in de mentale of geestelijke crisis bevindt die wij als de

---

Sergeant-trompetter Javelle, H.L. (Harry) Prenen
(1915-1992)

Het vagevuur is een psychische belevings-sfeer, een gebied in de geestelijke wereld.

---

aangekondigde dag des oordeels ervaren met al zijn gruwelijkheden, zijn vuur- en zwavelpoelen, zijn martelings- en terechtstellingskampen, zijn doodskamers, schavotten en galgen, zijn misbruik van de miljoenen paardenkrachten van de elementen, zijn atoombommen en met feed-back uitgeruste moordapparaten om door de Voorzienigheid verschaft natuurlijke levensomstandigheden weg te vagen. Dat dit bovendien invaliditeit zal veroorzaken voor de overlevenden en hun plaatsing en verdere leven in puinhopen en vernietigde cultuurschatten, spreekt daarom voor zich.

Deze wezens zullen helemaal geen normaal fysiek leven beleven en kunnen daarom ook geen normale opvatting over het leven krijgen. Hun mentaliteit en psyche, hun gedachten en wilsgebied worden eveneens vals. Deze wezens staan zo ver van het werkelijke leven af als maar mogelijk is zonder geheel weggevaagd te worden, wat dus niet kan plaatsvinden vanwege het feit dat het hoogste Zelf van het wezen – zijn absolute Ik – onvervangbaar is. Juist dit valse leven is in de godsdiensten aangegeven als de hel. In de mate waarin de aarde-

mens bij het materialisme zweert, gelooft hij dat zijn leven staat of valt met zijn fysieke lichaam en met het door dit lichaam verkregen fysieke bestaan. Hij gelooft daarom dat het er tot iedere prijs om gaat dit lichaam te verdedigen, zelfs al vereist dit de dood en mobiliteit van andere wezens. Maar daardoor ontstaat natuurlijk de doodsangst in zijn psyche, want hij moet dan aannemen dat zijn medewezens dezelfde instelling hebben. Hij zal aannemen dat zij zijn leven willen vernietigen, als hij het geluk van deze medewezens in de weg staat. Het gevolg is dan een ware doodsangst onder de wezens. En scheidt juist deze doodsangst tussen de volken, naties en staten op aarde vandaag de dag niet oost van west en veroorzaakt hij niet de wapenwedloop die uiteindelijk in staat zal zijn hun eigen bestaan op aarde onmogelijk te maken, als er achter de aardemenselijke wil geen hogere machtsfactor bestond in de vorm van de eeuwige kringloop die zou kunnen ingrijpen en beslissen en die de definitieve grens zou kunnen stellen aan de aardemenselijke gekte en de wezens ertoe zou kunnen brengen zich weer op de ware beleving van het werkelijke leven te richten?

3. Het vagevuur en de verlossing

De heersende machtsfactor is dus een toenemende doodsangst. Deze beheerst, besmet en ondermijnt de levensvreugde dagelijks, zodat alleen melancholie of depressie en levensmoetheid overblijven. Het kan de mensen zelfs in zo'n totale verstandsverbijstering brengen dat ze geloven dat zelfmoord de uiterste reddingsboei is. Ze denken dat ze het onvervangbare kunnen uitwissen. Ze vluchten daarom als gehypnotiseerd de dood in waar ze in feite bang voor zijn. Het is te vergelijken met huisdieren bij een brand. Die vluchten terug naar hun brandende stal en geloven dat dat hun redding is, ofschoon de mensen hun uiterste best doen om ze uit het vuur en de ondergang

weg te jagen. De doodsangst die de mensen proberen te bestrijden is echter niet iets fysieks en kan daarom niet met fysieke macht bestreden worden. Hij zal iedere nog zo ondermijnende fysieke maatregel, autoriteit of machtsfactor overleven. Hij is niet iets fysieks maar is een mentaal verschijnsel. De doodsangst is een gedachtensoort en die zal het individu daarom voortdurend beheersen, ook al heeft het geen fysiek lichaam meer, is het vermoord of heeft het zelfmoord gepleegd. Omdat de doodsangst een gedachtensoort is, bestaat deze uit voorstellingen. Deze voorstellingen worden nog erger of realistischer wanneer ze direct met de psychische organen, dat wil zeggen de zintuigen van het psychische lichaam, beleefd worden, dan wanneer ze indirect door middel van de fysieke zintuigen beleefd worden. Daardoor ontstaat de bewustzijnssfeer die de naam vagevuur gekregen heeft. Het vagevuur is dus een psychische belevingssfeer, het is een gebied in de geestelijke wereld. Het is een doorgang in de poort van de dood voor geestelijk ontspoorde wezens, wezens die niet in een eeuwig leven geloofden, ja, die deze gedachte letterlijk verachtten als bijgeloof of

Citaat

De lotssituaties met het grootste lijden geven de mensen het hoogste licht, het grootste begrip van de duisternis of van het lijden en daarmee de grootste veredeling van hun bewustzijn.

Martinus

naïviteit, wezens die in de strijd om hun eigen leven te bewaren een heleboel andere wezens van leven en mobiliteit hebben beroofd. Die stellen zich nu allerlei mogelijkheden voor waarmee hun slachtoffers zich kunnen wreken. En omdat ze nu in een sfeer leven waar de grove fysieke gedachtenmateriën zichtbaar geworden zijn, ziet het individu hier zichzelf ingehuld in net zulke beangstigende gruweltonelen als zijn fantasie kan produceren. De eigen voorstellingen van het individu worden zo sterk dat het erdoor in een situatie van zelfsuggestie komt en niet vermoedt dat het zijn eigen voorstellingen zijn die het ziet. Het gelooft dat het zijn vijanden zijn of degenen die het gemarteld heeft toen ze op het fysieke vlak leefden. Nadat het hier afgemat is en geen uitweg meer ziet, treedt zijn latente instinct in werking en roept het wezen de onbekende Voorzienigheid of de God aan die het lang verloochend heeft. Deze God heeft zijn zintuigorganen overal in de vorm van beschermengelen. De minste zucht van het wezen schept licht in de situatie, wanneer de zucht maar een zuiver gebed om hulp is, dat wil zeggen een blijk van het zelfinzicht in het wezen van zijn eigen onmacht in combinatie met het inzicht in zijn eigen schuld aan de situatie. Dan komt er licht in de duisternis. Een stralende beschermengel vertoont zich. Dat kan de al lang geleden overleden moeder of vader van het betreffende wezen zijn, het

Rectificatie in Martinus' brief over vaccinatie

Op pagina 17/18 van het maart nummer van de KOSMOS staat de zin:

Als iemand vasthoudt aan het standpunt dat hij beslist niet gevaccineerd wil worden, loopt hij het risico om de ziekte te krijgen. In zo'n situatie is het de vraag of het niet het minste kwaad was geweest dat hij zich – niet alleen voor hem zelf maar ook voor de omgeving waarmee hij qua lot verbonden is – gevaccineerd te worden en daarmee de ziekte voorkomen had.

De zin moet zijn: *In zo'n situatie is het de vraag of het niet het minste kwaad was geweest als hij, niet alleen voor zichzelf maar ook voor de omgeving waarmee hij qua lot verbonden is, gevaccineerd was en daarmee de ziekte voorkomen had.*

Nieuwe layout KOSMOS

Vanaf dit nummer heeft de KOSMOS een vernieuwde layout.

Ook de website hetderdetes-tament.nl wordt binnenkort vernieuwd.

kan een eveneens al lang geleden overleden partner, broer of zuster zijn. Tijdens deze ontmoeting ontstaan er zulke lichte gedachten en omdat deze ook door het wezen gezien worden, wordt de omgeving met behulp van het licht van de beschermengelen nu net zo licht en prachtig als de dode zelf in staat is te scheppen. De duistere gedachten kunnen zich nog af en toe vertonen, maar zijn steeds minder duidelijk om ten slotte helemaal niet meer te verschijnen. Nu begint de gediscarneerde het mentale licht dat hem of haar ter beschikking staat te beleven als een uiterlijke realiteit. Het karma van het wezen is voorbij. Dit is nu ingekapseld in de fysieke talentzaadjes en kan pas tot uitbraak komen in toekomstige fysieke incarnaties. Nu dwaalt de kleine ziel door de hogere werelden en ziet die met behulp van het beetje spaarzame licht dat haar te beschikking staat, en bereikt snel het zaligheidsrijk, waar zij haar prachtigste levensbeleving krijgt en vanwaar zij weer op het fysieke vlak zal incarneren. Op die manier zijn Gods sturende hand en zijn engelenwacht zelfs aanwezig in de moeilijkste zones van de duisternis.

>>> WORDT VERVOLGD

Klint 2021

**Internationale weken in Martinus Centrum Klint 2021
van zaterdag 24 juli t/m zaterdag 7 augustus**

Week 5: 24 juli - 30 juli – De zoektocht naar onze diepste identiteit

**Week 6: 30 juli - 7 aug. – Een beschaving opgebouwd uit
menselijke liefde**

Reserveren via tel. 00 45 3834 6280, ma t/m do 13.00 - 16.00 uur,
vrij 9.00 - 12.00 uur, of e-mail info@martinus.dk

